



FOTO: PRIVAT

Stenevolution! Det som började som ett 250 kilo tungt granitblock slutade efter ett mästertligt hantverk som en 60 cm lång havssköldpadda.

# Som en sagofigur

Nu har den hittat sin plats – Havssköldpaddan i Våneviksgranit. Det skedde i samband att den 106 meter långa badbryggan i Havslätt i Oskarshamn invigdes i början av sommaren.

TEXT **PETER WILLEBRAND**

**NÄR TIDNINGEN STEN** intervjuade konstnären Anna-Malin Andersson i våras, i samband med att hon ställde ut sin stensulptur Swedish Fika på Liljevalchs vårsalong, avslöjade hon att hon även fått ett offentliga uppdrag för Oskarshamns kommun. Men det var då fortfarande hemligt vad verket skulle föreställa.

Nyfikna fick vänta tills den nya badbryggan i Havslätt i Oskarshamn

invigdes 18 juni. Då fick badgästerna för första gången stifta bekantskap med det nya verket Havssköldpaddan, placerad på ett podium längst ut vid badbryggans bryggstorg.

Sköldpaddan är en cirka 60 cm lång stensulptur, huggen i den för Oskarshamn lokala och typiskt röda graniten från Vånevik.

Anna-Malin Andersson berättar att temat för uppdraget var humor i kombination med den sägenomspunna ön Blå Jungfrun som ligger rakt ut från den nybyggda badbryggan.

– Jag hittade på en historia – en saga – om hur den röda granitön Blå Jungfrun inte alls är en ö, utan det vi ser är egentligen skalet på en uråldrig havssköldpadda, vars kropp slumrar under ytan. Från ovan liknar ön Blå Jungfrun, med lite fantasi, just formen av en sköldpaddas skal. Havssköldpaddan har

simmat i haven sedan dinosauriernas tid, men nu när flera arter av havssköldpaddan tillhör den skara av djur som är utrotningshotade får den stå som symbol för att vi måste vara rädda om våra hav och vår planet.

Sulpturen har skapats i ett enda stycke, från ett cirka 250 kilo tungt stenblock.

– Inristat på det polerade skalet återfinns en förenklad avbildning av labyrinten Trojeborg, som finns på motsvarande plats på Blå Jungfrun, säger Anna-Malin.

Arbetet med Havssköldpaddan är värdigt en stensulptur och visar än en gång hur många olika nyanser och former som går att få fram med olika bearbetningar.

– Jag har också tänkt att jag vill att skulpturen ska vara taktil och inbjuda till att beröras, samtidigt som formen ska vara bra ur säkerhets- och hållfasthetsperspektiv. ■